

film

Houd deze jongen in de gaten

Zijn eerste hoofdrol bombardeerde hem in Berlijn meteen tot grote acteerbelofte. Als u er de maag voor hebt, ga kijken naar **Thibaud Doods** in *Skunk*.

door Niels Ruëll

Wat doe je met je tienerzoon als je zin hebt in een seks-en-drugsorgie? Je smijt hem in de kelder. Het overkomt Liam meer dan eens. Na jaren van extreme verwaarlozing door Pa en Ma wordt hij opgevangen in een gesloten instelling, waar zijn medebewoners amper minder beschadigd en destructief zijn.

Skunk is de nieuwe film van regisseur Koen Mortier, die u kent van *Ex Drummer* en *Engel*. Deze keer baseerde hij zich op het gelijknamige boek van Geert Taghon waarvan Mortier zelf eerst niet kon geloven dat het allemaal echt gebeurd was. Zware verwaarlozing, kindermishandeling, seksueel misbruik, dierenverbranding, lelijke

psychoses: Taghon beschrijft wat hij zag en hoorde in zijn jaren als zorgverlener in de forensische jeugdpsychiatrie.

Mortier verfilmde het boek met vertrouwde namen als Natali Broods, Dirk Roofthoof en Boris Van Severen als hulpverleners, Sarah Vandeursen als Ma en Amenra-frontman Colin Van Eeckhout als Pa, maar het opvallendst: Thibaud Doods, de onbekende jongeman die gestalte geeft aan zijn hoofdpersonage Liam.

Op het recentste filmfestival van Berlijn werd hij al gelauwerd als beloftevolle acteur, een European Shooting Star. Om u een idee te geven: acteurs die in hun jonge jaren die eer ook te beurt viel, →

Thibaud Doods

Geboren op 12 juni 2001.

Studeert als tiener woordkunst en drama aan het Lemmensinstituut in Leuven en daarna aan de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunstacademie.

Wint de Top Naeff voor veelbelovend talent.

Leert met Brihang rappen voor de film *Zeevonk*, waarin hij Jules speelt.

Met 9 andere Europese talenten gepresenteerd als Shooting Star op het filmfestival van Berlijn.

← zijn onder meer Daniel Craig, Carey Mulligan en Alicia Vikander en dichter bij huis Jérémie Regnier en Matthias Schoenaerts.

'Alleen al om Thibaud te ontdekken, moet je naar *Skunk* gaan kijken', zegt regisseur Mortier. 'Zo'n grote acteur staat maar om de zo veel jaren op in Vlaanderen. Ik heb héél véél geluk met hem gehad: een jonge, onbekende acteur die zich met totale overgave stort op een personage en een wereld die hij niet kent. Thibaud raakt in een trance of een hyperfocus waarmee hij het onderste uit de kan haalt. Acteren is grotendeels durven. Durven in een personage en een situatie te kruipen. Thibaud was elke seconde klaar om te draaien; heel straf. Iedereen op de set vroeg zich af: what the fuck gebeurt hier?! Supercool. Ik denk dat hij zes maanden nodig heeft gehad om van die trip te bekomen.'

'Nochtans was ik niet naar zo'n trance op zoek', reageert de 22-jarige

acteur op Mortiers lofrede. 'Ik wilde die rol gewoon zo goed mogelijk spelen en bekeek het dag per dag. Maar op de setbeelden valt het mij ook wel op hoe geconcentreerd ik ben. Ik sta de hele tijd te blazen om aan de volgende scène te beginnen. Ik was voorbereid en wilde de hele draaiperiode die energie kunnen aanhouden. Het voelde fout om uit het personage te stappen. Ik isoleerde mezelf zodat ik in die zone kon blijven.'

Skunk is een loodzware film, hard, donder en uitdagerend. 'In een flashback zie je me bijvoorbeeld als kind thuiskomen en keihard in elkaar geslagen worden. Met niets dan mijn onderbroek aan word ik in kelder gesmeten.'

Maar de jonge acteur heeft geen seconde getwijfeld toen hij de casting call zag. 'Niet over het verhaal en niet over de rol. Ik heb er altijd in geloofd. Ik had er zin in. En eerlijk gezegd: ik heb het ook graag gedaan', lacht hij een tikje nerveus. '*Skunk* heeft een bepaal-

de geschiftheid maar die heb ik ook in mij. Ik vind ze cool.'

Vernederende scènes zoals die hierboven waren trouwens nog niet eens de zwaarste. 'Die kelder-scène was om te filmen eigenlijk zeer

technisch. Er waren er andere die voor mij persoonlijk veel emotioneler en zwaarder wogen. Tijdens de opname zelf kon ik nog net alles ophouden terwijl elke vezel in mijn lichaam wilde lossen. Na de 'cut' stortte ik in. Ik kon niet stoppen met huilen. Dat vond ik heel eng. Het was niet psychologisch, het was fysiek, een schrikreactie gecombineerd met vermoeidheid. Mijn lichaam nam het van me over. Ik had geen inspraak meer. Daar ben ik hard van geschrokken. Maar ik ben heel goed opgevangen. Zulke dingen hebben me verder totaal niet dwars gezeten. Ik ben ook professioneel genoeg om het personage van mezelf te onderscheiden. Al zocht ik de rand wel op. Diep gaan is makkelijk, je moet vooral zien dat je er weer uit raakt. Dat is vaak een moeizamer proces.'

Op dit moment woont Dooms weer bij zijn ouders in Stasegem, in de buurt van Harelbeke. Maar heel veel hebben ze hem daar de voorbije jaren niet gezien. Sinds zijn ouders hem als achtjarige meenamen naar een voorstelling van de lokale musicalvereniging, weet hij wat hij wil doen: acteren. Op zijn dertiende ging hij op internaat om kunstonderwijs te volgen aan het Leuvense Lemmensinstituut. Daarna werd hij toegelaten aan de

Koen Mortier op de set, met Thibaud Dooms en Colin Van Eckhout.

Ja, het is allemaal echt

Al kon regisseur **Koen Mortier** dat zelf nauwelijks geloven toen hij aan het rauwe, snoeiharde *Skunk* begon.

door Niels Ruëll

'Dit verzint hij', heb ik vaak gedacht toen ik het gelijknamige boek las', zegt Mortier meteen. 'Geert Taghon beschrijft daar toch wel erg rare en choquerende tafereel in. Pas toen ik zijn nawoord las, besepte ik dat het allemaal echt was.'

Er was een schriek, klein manneke dat me altijd zal bijblijven. Hij was in die voorziening beland omdat hij zijn jonge zusje had verkracht. Hij dacht dat hij haar liefde gaf. Hij bleek zelf van zijn vijfde tot zijn vijftiende door een familiedid verkracht te zijn. Hij vertelde me zijn hele leven, zei me dat hij de dader eigenlijk graag zag... Zijn verhaal greep me zo aan dat ik besloot om door te zetten en *Skunk* te maken. Hij is ook de reden voor het ongeremde einde van mijn film (zonder iets te verklappen: pure horror, nldr.). Ik wilde géén andere uitweg dan de realiteit van het personage.

Niet tot op de bodem gaan is die gasten verraden. Dat kon ik niet maken.

Ik hoop dat de film een katalysator is voor debat hierover. Dit gaat niet over het thema van de Warmste Week, opgroeien zonder zorgen. Het gaat over jongeren met psychoses en andere problemen te wijten aan misbruik, mishandeling, marteling, erg extreme dingen. Ik vind het raar dat haast niemand daarvan op de hoogte is. Ik begrijp ook echt niet hoe we er als samenleving zo naast kijken.

Een van je geheime wapens is Nicolas Karakatsanis, de Belgische director of photography van *Rundskop* en *Hellhole* maar ook van *Cruella* en *I, Tonya*. Je dwong hem om ruwer, rauwer, dichter te filmen dan gewoonlijk. MORTIER: *Skunk* bestaat uit twee werelden: de wereld van de instelling en de wereld van Liams thuis. Van zijn ouderlijke huis wilde ik een danteske hel maken met verwijzingen naar Caravaggio of de bloedige Italiaanse horrorfilms uit de seventies. Het was een bewuste keuze om die wereld heel duister, heel *Nosferatu*-achtig te maken. De wereld van de voorziening is lichter.

muziekclub

WINTERCIRCUS

DEMOCRACY

VIERNULVIERT

VIERNULVIERT

20.03 TSAR B

21.03 BOLIS PUPUL

22.03 JOY ORBISON + AVA EVA + GGUUSST & BERTHOLD

23.03 KRANK FT. GUESTS SHAKA SHAMS & SELAH SUE + CESAR QUINN

23.03 MURDOCK PRESENTS SHAWIVA TRIBE | MURDOCK | MIDAS TOUCH | ATMOS & BLANKO | IDLE DAYS

24.03 HUMO'S ROCK RALLY HALVE FINALE

26.03 GAYE SU AKYOL + TURKISH KEBAP

27.03 BRIQUEVILLE + PREDATORY VOID

28.03 STAVROZ + NITE KITE + DJ JEROEN DELODDER

29.03 AILI + MOVULANGO

29.03 A NIGHT CURATED BY EMILY JEANNE QUYNH: LENA WILLIKENS + EMILY JEANNE + CARRIER

30.03 OUT THE FRAME WITH NAH, DUSHIME, JAMZ SUPERNOVA, AUNTY RAVZOR, SPACE AFRIKA...

DEMOCRACY viernulvier

Vlaanderen 6 nationale

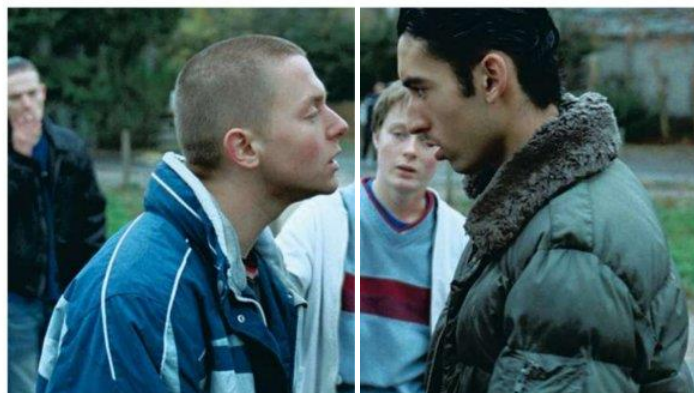

BELGIAN NATIONAL ORCHESTRA

KLAAR VOOR DE APOTHEOSE?

VR 15.03 Vivier, Henderickx & Stravinsky	VR 29.03 Romeo en Juliet & Khachaturyan speelt Bruch
ZA 20.04 Tchaikovsky 5 & Florian Noack speelt Medtner	DO 25.04 Film Symphonie Joker (2019)
VR 03.05 Mussorgsky & González-Monjas speelt en dirigeert Mozart	VR 14.06 Dvořák 6 & Beatrice Rana speelt Mozart

INFO & TICKETS NATIONALORCHESTRA.BE

← Amsterdamse Toneelschool & Klein-kunstacademie. 'Ik ben ambitieus en ik deed wat ik graag wilde doen, dus het voelde nooit fout. Maar ik heb er wel een prijs voor betaald. Ik heb dat internaat wat onderschat, zat vaak alleen op mijn kamer en heb wel even in de put gezeten. In Amsterdam leefde ik aanvankelijk alsof ik nog op internaat zat. Ik ging van thuis naar school en van school naar thuis. Ik heb dat moeten aferen.'

'Ik ben ready. Ik voel me sterk genoeg om aan een lange carrière te beginnen.'

Ook opvallend: behalve die felblauwe ogen die dwars door beton lijken te kunnen kijken, is het moeilijk om in de acteur zijn getraumatiseerd personage in *Skunk* te herkennen. Op zijn Instagram zie je niet toevallig hoe goed hij is in zeer uiteenlopende looks aannemen. 'Ik denk beeldend', knikt hij. 'Dat is me op school geleerd maar ik heb dat ook altijd in me gehad. Ik vind het fijn om mezelf uit te rekken, om er helemaal anders uit te zien, om iemand anders te worden. Ik ben daar fel mee bezig.'

Zijn grote voorbeeld is Rooney Mara en haar transformatie in *The Girl with the Dragon Tattoo*. 'Jezelf helemaal op z'n kant zetten, volledig in een look en een personage verdwijnen, dat is zo vet, zo tof. Om dat te kunnen blijven ik tussen twee rollen graag zo neutraal en blanco mogelijk.'

De opnames van *Skunk* zijn al een tijdje achter de rug. Sindsdien heeft hij in zijn eindwerk zes vrouwen gespeeld en meegedaan in *God*, een voorstelling van Jan Decorte en Sigrid Vinks. 'Ik sta voor veel open en vertrouw op mijn buikgevoel. Ik heb wel al gemerkt dat ik geneigd ben tot tegenreacties en contrasten. Nu voel ik me klaar om een heel intieme, zachte jongen te spelen. Zoals in de films van Lukas Dhont.'

Vorige maand werd hij op de Berlinale als een van de Europese Shooting Stars uitgebreid voorgesteld aan de internationale filmwereld. Het gaat plots snel voor het Belgische talent. Hij vindt van niet. 'Het is niet dat ik out of the blue plots acteur ben geworden. Ik train hier al jaren voor. Ik ben ready. Ik voel me sterk genoeg om aan een lange carrière te beginnen. Ik heb daar veel zin in. Dit is wat ik wil. De internationale aandacht is superfijn maar het is niet: nu of nooit. Het is een mooie start.'

SKUNK Vanaf 13.03 in de bioscoop.

Geen harde, agressieve kleuren maar pastelkleuren. We hebben ook op pellicule gedraaid, waardoor die rauwe kant nog vuiler overkomt.

Ik vertelde Nicolas dat ik mijn films te veel stiler. *Engel* was van begin tot einde uitgetekend. Deze keer lag bijna niets vast. En in de voorziening zit Nicolas de acteurs inderdaad dicht op de huid. Alsof dat instituut zelf een personage is. Er is geen rustmoment, je zit als kijker continue in de sfeer, de spanning en de chaos van de jongeren. Voor Nicolas was het eens totaal iets anders. En uiteraard was hij ook hier weer goed in. Wanneer Ma een overdosis neemt en Pa haar probeert te redden, zegt hij dat het cool zou zijn om een soort van piëta te creëren. Alsof Jezus op de schoot van Maria ligt.

Colin Van Eeckhout slaat hier iedereen bont en blauw als Pa maar als zanger van postmetalgrootheid Amenra verzorgt hij ook de soundtrack.

MORTIER: Stap één was dat ik Colin Pa wilde laten spelen, maar hij nodigde me uit voor een akoestisch optreden van Amenra in de Bourla. Toen ik ze *Song to the Siren* van Tim Buckley hoorde coveren, wist ik dat ik het einde van mijn film had gevonden. De muziek van Amenra is te hard voor de film maar de akoestische versie en hun beeldtaal past perfect bij *Skunk*.

Kun je mensen begrijpen die je film geen kans willen geven omdat ze bang zijn voor de hardheid en de gruwel?

MORTIER: Vrij veel filmfestivals beweerden dat ze *Skunk* 'fantastisch'

'Skunk gaat over jongeren met problemen die te wijten zijn aan misbruik, mishandeling en marteling. Raar dat haast niemand daarvan op de hoogte is.'

en 'shocking' vonden maar dat ze niet wisten wat ze er mee aan moesten. Zeer teleurstellend. Jongeren met psychoses is niet het hipste onderwerp ter wereld en ik verwachtte niet zoveel van *Skunk*, maar op het Tallinn Black Nights Film Festival waren de mensen al zwaar aangegepen. Op het Filmfestival van Oostende waren de reacties waanzinnig. Thibaud Dooms zit daar voor veel tussen.

Ik geloof mensen niet die beweren dat Skunk, het boek of de film, hen niet choqeert.

MORTIER: Ik ook niet. We bewandelen de dunne lijn tussen choqueren en omverblazen. *Skunk* is bijvoorbeeld soms óók een ode aan de pracht van kunst. Denk aan de afgesneden hoofden in de schilderijen van Caravaggio. Ik wilde in *Skunk* zeer ver gaan zonder dat je veel ziet. Het zit vooral in geluid, sfeer en het idee dat je het ziet.

En dit was mijn laatste geweld-film.

Echt?

MORTIER: Nee.

